

Dialogul poetului

Clarice

Sunt sinucideri câteva în codrul cimitirului,
Cu splendide indiferențe primprejur -
Pe alee, doar atomii plouă de mahnire
Și sper într-un război de ceanură și viori
Cu verdicte teatrale, urlete-n ecouri - șerpi...

Iar tu acum mă-ntrebi:

- Cum te simți?
- Precum untura dintr-o mizerabilă tigaie...
- Cum te simți?
- Precum o frunză centenară de noiembrie...
- Pe cine iubești?
- Iubesc melancolia, iubesc o asasină...
- Pe cine iubești?
- Pe Sylvia și flacăra din lacrimi...
- Cine te crezi?
- Nimeni din rătăcire...
- Cine te crezi?
- Cel mai mare imbecil din lume...
- De cine ți-e dor?
- De mama...
- De cine ți-e dor?
- De-o femeie îmbrățișată-n reverie...
- Pe cine urăști?
- Pe tine...
- Pe cine urăști?
- Pe cea care-mi picta sufletul prin poezii...
- Cum te simți?
- Chiștocul azvârlit pe-o scară de mahala...
- Cum te simți?
- Singurătatea...